

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
יומא-הוציאו לו	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	אייתיביה רבי יצחק נפחא לרבי אמר:											
(ויקרא ד) והוציא את כל הפר שיוציא את כולו.												
ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת	רב פפא:											
בעור ובשר ופרש - דכולי עלמא לא פליגי, כי פליגי - בדם.	מר סבר: [רבי יצחק נפחא]											
דם איקרי פר	ומר סבר: [רבי אמר]											
דם לא איקרי פר.	רב אשי:											
מסתברא כמאן דאמר דם איקרי פר, דכתיב (ויקרא טז) בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר אטו בקרניה מעייל ליה? אלא, בדמו, וקרי ליה פר.	ואידך											
במה הוכשר אהרן לבא אל הקדש - בפר בן בקר לחטאת.	[רבי אמר]											
ותיפוק ליה דחטאת שמתו בעליה היא, וחטאת שמתו בעליה למיתה אולא	רבין בר רב אדא לרבא, אמרי תלמידך, אמר רב עמרם:											
חטאת צבור היא, ולא למיתה אולא.	דתנן: אמר לו רבי מאיר:											
והלא פר יום הכפורים, וחביתי כהן גדול, ופסח, דקרבן יחיד הוא, ודוחה את השבת ואת הטומאה	לאו מכלל דאיכא למאן דאמר דצבור?											
ולטעמיד	[רבא]											
והלא פר העלם דבר של צבור, ושעירי עבודה זרה, וחגיגה דקרבן צבור, ואין דוחין לא את השבת ולא את הטומאה.	דקתני: אמר לו רבי יעקב:											
מכלל דאיכא למאן דאמר דיחיד?	[רבא]											
אלא, לתנא קמא קא מהדר ליה. דשמעיה דקאמר:	[תנא קמא]											
קרבן צבור דוחה את השבת ואת הטומאה, וקרבן יחיד אינו דוחה לא את השבת ולא את הטומאה.	אמר לו רבי מאיר:											
קרבן יחיד כללא הוא? והלא פר יום הכפורים וחביתי כהן גדול ופסח, דקרבן יחיד הוא. ודוחין את השבת ואת הטומאה.	ואמר לו רבי יעקב:											
קרבן צבור כללא הוא? והלא פר העלם דבר של צבור, ושעירי עבודה זרה, וחגיגה, דקרבן צבור הוא ואין דוחין לא את השבת ולא את הטומאה.												
אלא נקוט האי כללא בידך: כל שזמנו קבוע - דוחה את השבת ואת הטומאה אפילו ביחיד, וכל שאין זמנו קבוע - אינו דוחה לא את השבת ולא את הטומאה ואפילו בצבור.	אייתיביה אביי: [רבי יהודה]											
פר ושעיר של יום הכפורים שאבדו והפריש אחרים תחתיהן - כולם ימותו, וכן שעירי עבודה זרה שאבדו והפריש אחרים תחתיהן כולם ימותו. דברי רבי יהודה.	רבי אלעזר ורבי שמעון:											
ירעו עד שיסתאבו, וימכרו, ויפלו דמיהן לנדבה, שאין חטאת צבור מתה.	אמר ליה: [רבא]											
מאי פר - פר העלם דבר של צבור.												
והא של יום הכפורים קתני?	כי קתני - אדשעיר.											
פר של יום הכפורים, ושעיר של יום הכפורים שאבדו, והפריש אחרים תחתיהן - כולם ימותו, דברי רבי יהודה.	רבי אלעזר ורבי שמעון:											
ירעו עד שיסתאבו, וימכרו, ויפלו דמיהן לנדבה, שאין חטאת צבור מתה.	לא תימא: שאין חטאת צבור מתה, אלא אימא: שאין חטאת השותפין מתה.											
ומאי נפקא מינה	דלא מייתו כהנים פר בהוראה.											

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story ■ מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
---	--

יומא-הוציאו לו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לדברי האומר: פר יום הכפורים קרבן יחיד, עושה תמורה או אינו עושה תמורה?	תא שמע, דבעי רבי אלעזר:								♣	♣		
לאו מכלל דאיכא למאן דאמר דצבור?									♣			
לא, מכלל דאיכא למאן דאמר דשותפין.									!		◇	
לדברי האומר פר יום הכפורים קרבן יחיד, עושה תמורה או אינו עושה תמורה?	גופא, בעי רבי אלעזר:										^	◇
מאי קא מיבעיא ליה?											♣	
אי בתר מקדיש אזלינן אי בתר מתכפר אזלינן											!	◇
פשיטא דבתר מתכפר אזלינן											♣	
המקדיש מוסיף חומש, והמתכפר עושה בה תמורה, והתורם משלו על של חבירו טובת הנאה שלן יוחנן:	דאמר רבי אבהו אמר רבי יוחנן:										♣	♣
לעולם פשיטא ליה דבתר מתכפר אזלינן											!	◇
אחיו הכהנים בקביעותא מתכפרי, או דילמא בקופיא מתכפרי?	והכי קא מיבעיא ליה: [רבי אלעזר]											^
חומר בזבח מבתמורה, וחומר בתמורה מבזבח:	תא שמע:										♣	♣
חומר בזבח, שהזבח נוהג ביחיד כצבור, ודוחה את השבת, ואת הטומאה, ועושה תמורה, מה שאין כן בתמורה.											♣	♣
חומר בתמורה מבזבח: שהתמורה חלה על בעל מום קבוע, ואינה יוצאה לחולין ליגזו וליעבד, מה שאין כן בזבח.											♣	♣
האי זבח היכי דמי?											^	♣
אילימא דיחיד											!	♣
מי דחי שבת וטומאה?											♣	♣
אלא דצבור											!	♣
מי עושה תמורה?											♣	♣
אלא לאו - דפר, ודוחה את השבת ואת הטומאה - דקביע ליה זמן, ועושה תמורה - דקרנן יחיד הוא.											!	♣
לא, באילו של אהרן.	רב ששת:										!	♣
הכי נמי מסתברא, דאי סלקא דעתך דפרו תמורה דפר, שבת וטומאה הוא דלא דחיא, הא בחול מקריב קרבה? הא תמורת חטאת היא, ותמורת חטאת למיתה אזלא											♣	!
לא, לעולם פרו. ומאי תמורה - שם תמורה.											!	♣
אי הכי, זבח נמי - שם זבח.											♣	
שם זבח לא קתני.											!	◇
ממאי?											^	
חומר בתמורה, שהתמורה חלה על בעל מום קבוע, ואינה יוצאה לחולין ליגזו וליעבד.	מדקתני:										!	♣
ואי סלקא דעתך מאי זבח - שם זבח, והא איכא בכור ומעשר דחלין על בעל מום קבוע, ואין יוצאין לחולין ליגזו וליעבד.											!	◇